

• Cando che contou iso Andrés. → oración simple. • Non esperei por el porque xa era tarde. → oración composta. • Se o queres, tes que encargalo na tenda. → oración composta. / RL.

3 • O mensaxeiro **recolleu** os dous sobres. / Os dou sobres **foron recollidos** polo mensaxeiro. • A acción realízaa o mensaxeiro nas dúas oracións. Non coincide. • polo mensaxeiro; recibe o nome de complemento axente.

4 • O vello teatro foi rehabilitado polo concello. • O acusado foi declarado inocente. • O lume foi apagado polos bombeiros de Lugo. • Toda a merenda foi comida polo rapaz.

Resumo. Segundo a intención do falante, as oracións poden ser: enunciativas (afirmativas ou negativas), exclamativas, interrogativas, imperativas, desiderativas ou dubitativas.

Segundo o número de verbos que conteñen en forma persoal, as oracións son simples (se teñen un só verbo) ou compostas (se teñen máis dun verbo).

Segundo a voz verbal, as oracións poden ser activas (se teñen un verbo en voz activa) ou pasivas (se teñen un verbo en voz pasiva).